

den Tid komme, da man maaskee kan træffe Indretninger af denne Natur, thi saa veed man, hvad man gjør; men i dette Dieblif-paa-byrdes der En for den Andens Skyld en tvivlsom Sag. Det, at kjende, om Rørene, som ere nedlagte, ere af en stærk og god Bessaffenhed, det kan jo ikke enhver Mand. Man siger: Du har at vaage over, at Arbeidet bliver gjort saaledes, som det skal, og Du har at paasee Din Ret; men dersom han ikke forstaaer sig paa det, maa han lide Skade derfor. . . . Ja, det ærede Medlem (Schytte) trækker paa Studrene, men de af vore Medborgere, hvem de Herrer paalægge denne Forpligtelse, kunne ikke trække paa Studrene, de skulle undersøge Ledningerne. Det behøves som sagt ikke, thi den, det vil have draineret, kan mod de behørigte Udgifter faae den fornødne Sikkerhed; det værste, der kan hænde ham, det er, at han engang maa betale sin Rabo for at kunne eftersee, hvor der er Feil, som maae rettes etc., det er det værste, der kan hænde ham, men naar den, under hvis Jord man vil føre Rørene, paalægges en saadan Pligt for en Andens Skyld og at føre Tilsyn dermed, mon det ikke skulde give Anledning til Retstrætter? (Schytte: Nei.) Jo, det vil netop give Anledning til Retstrætter og Kjendskab.

Kjær: Som Medlem af det Udvalg, der har behandlet denne Sag, bør jeg maaskee ogsaa udtale, hvad der har bevæget mig til at gaae ind paa den foreslaaede Bestemmelse under Nr. 3 til § 12; jeg skal ikke nægte, at jeg havde nogen Vanskelighed med at overvinde mig selv til at tiltræde Udvalgets Fleertals Forslag; men Overvindelsen kom derved, at det jo allerede er Pligt for den Mand, over hvis Grund man vil føre de omtalte Rørled-

ninger, at holde en aaben Grøft vedlige (En Stemme: Ikke altid); ja, det er muligt, men jeg antager, at det i de fleste Tilfælde forholder sig saaledes. Som en Følge deraf har det stillet sig saaledes for mig, at man, ved at føre en Vandledning i lukkede Rør, gjorde den Paagjældende en Tjeneste; det staaer klart for mig, at det vil blive en mindre Beføstning for den Paagjældende at lede Bandet i lukkede Rør under hans Grund, end at lede det i aabne Grøfter, og vel at mærke der kommer Noget til. De Herrer, som holde paa Mindretallets Forslag, sige: Ja, det kan gaae med de aabne Grøfter, som det altid er gaaet, men de Herrer glemme, at det er forbundet med langt flere Ubehageligheder, end der er forbundet med, at Bandet ledes i lukkede Rør. Jeg skal meget gjerne erkjende, at jeg ikke har noget stort Kjendskab til hele dette Forhold, men det staaer dog klart for mig, at hvis denne Grøfteledning virkelig skal have Noget at betyde, maa Grøften paa flere Steder af Aaret renses; det skulde gjøre mig ondt, om jeg til Fordeel for den Eine paa den Andens Beføstning skulde have været med til at føie en Bestemmelse ind i Loven, som senere skulde vise sig at være bebyrðende for ham. Jeg har ikke gjort det i denne Tanke; har jeg gjort det, er det skeet af Uvidenhed; men jeg har gjort det, deels fordi jeg troer, at det er en Lettelse for ham, og deels fordi jeg troer, at det er det Hensigtsmæssigste, og at det burde være Tilfældet, for at et Drainingsarbejde kan udføres til nogen virkelig Nytte. Dersom vi komme dertil, at Drainingen i og for sig ikke har Stort at betyde, ja saa var det en ganske anden Sag, men det troer jeg ikke, at man ret vel kan paastaae.